

Leendő elsősöknek és alsó tagozatos tanulóknak

Börcsök Mária: Az állatiskola előtt

Még figyelnek mindahányan bent az Állatiskolában,
de odakint bokron, ágon, földön, vízen, szalmaszálon
a szülők már gyülekeznek, toporognak, beszélgetnek.
- Az én fiam színötös lett - büszkélkedik a vörösbeci.
- Jó magának – sír a majom -, nekem bezzeg sok a bajom,
mert a fiam mindent másol szomszédjáról, a számárról.
Ha a bagoly mellett ülne, dolgozata sikerülne.
- A fiának ki a párja?
- Azt hiszem, a kánya lánya.
- A kanyának nincsen lánya, csak egy fia van, Habakuk.
De arról is kisült, hogy kakukk.
- Mondják – kérdi közbelógva egy goromba pók apóka -,
miért dicsérik folyton pontyot, miért kap mindennap jó
pontot?
- A ponty csendes, nincs vele baj. Hírlik, nem sok vizet
zavar.
- Hát a hörcsög, az is csendes?
- Csendes, csendes, csak nem rendes.
- Elhagyja – súg az örgébics – még a pofazacskóját is!
- A maga lánya milyen, hiúz?
- Jó kislány, csak sokat fiúz.
- Helytelen – fedi a mókus, aki ismert pszichológus.
- Mókus úr, az én gyereke, egyetlenegy kis egerem,
úgy szorong az iskolába, ha a tanító nénit látja.
Nem tudja, miért haragszik rá, de úgy érzi, majd bekapja!
- Az érzetnek nincs alapja!
- De hisz a tanító néni: macska!

Lajkó Gábor

Erdei iskola
Pápaszemes, öreg bagoly
ült a fán és huhogott.
Megosztotta mindenkivel
mindazt, amit ő tudott.

Az erdei iskolában
bizony ő volt a tanár,
jártak hozzá nyulak, őzek,
s ott tanult egy kis számár.

Okosodtak napról napra,
olvasták a könyveket,
néha egy-egy szép történet
csalt szemükbe könnyeket.

Azt figyelték mindig, csendben,
hogyan csinál.
Tudták jól, hogy rendes gyerek
órákon nem kiabál.

Ismerték a régi mondást:
Figyelj, kicsi cimbora,
hogyan okos akarsz lenni,
vár téged az iskola!

Vetélkedő

Díszben állt a Datolya tér. Ünneplőbe öltöztek az iskolás
állatgyerekek, s a vetélkedő színhelyére sereglettek.

A díszemelvényen mindenki elfoglalta a helyét.
Megérkezett Misu bácsi, aki köszöntőt mondott, majd Cirmi
verset szavalt. Ezután Leó király, az elnök, ismertette a
szabályokat.

- Minden iskolás gyereknek cédulára írtuk a nevét. A
cédulák egy nagy dobozban vannak. Az elnökség tagja
kihúz egy nevet, és akiét kihúzza, az felel. A fákra lámpákat
szereltünk. Ha zöld fény villan fel, jó volt a felelet. A sárga
fény új kérdést jelez. Piros fényenél baj van, akinél ez villan
fel, nem ért fel az Ábécé-hegyre. Kezdődjék a vetélkedő!

Dobszó hirdette, hogy elkezdődött a nagy verseny. Most dől
el, ki ér fel az Ábécé-hegyre. Leó oroszán húzta a nevet.
Az első versenyző Csintalanka, a csikó volt, akinek az ábécé
betűit kellett felsorolni. A felelet végén felvillant a zöld
fény. Csintalanka boldogan ugrált.

- Tréfás mondókák következnek! – szólta Ráró, a háziállatok
vezére.

Ravaszdí, Kis Kukori, Verébke és Gézengúz, Misu bácsi
unokája is ügyesen elmondták a mondókákat. Mindenkinél
zöld fény villant fel. Cinikére került a sor. Az egerke
előlépett. Vékony hangon mást nem tudott mondani, csak
azt hajtogatta:

- Cin, cin, cin, cin ...

Cinike sírva fakadt, tudta, más fény nem villanhat ki ilyen
feleletre, csak piros. Szégyenében futni akart, de Leó nem
engedte. Megvillant a sárga fény. Új kérdés következett.
Leó a kisegernek egy lapot adott oda, hogy olvasson.
Cinikét bíztatták a többiek, aki összeszedte magát a
buzdításra, és hangosan olvasni kezdett. Felvillant a zöld
fény. Mindenki tapsolt. A kiseger örömeiben bukfencezett és
tótágast állt.

Majd Uhu bagoly azt javasolta, hogy tegyenek fel találós
kérdéseket a gyerekeknek. Mekkecske, Kopáncska, Kis Iá
rövid gondolkodás után hibátlanul válaszoltak a kérdésekre.
A többiek tapsoltak. Mindenki mosolygott, a zöld fények
láttán. Az utolsó versenyző Sajó volt. A kutyus bölcsen
válaszolt a feltett kérdésre. Utoljára villant a zöld fény. A
vetélkedő véget ért. Leó király az Elnökség nevében
gratulált a tanulóknak és Misu tanító bácsinak. Majd
kihirdette:

- A szorgalmas, a kitartó tanulónak megvan az eredménye.
Mindenki feljutott az Ábécé-hegy tetejére!
Tapsoltak, ugráltak a gyerekek. Boldogan szaladtak haza
szüleikhez, hogy elmondják a jó hírt.

Kovács Klára meséje nyomán